

Μαρίζα Ντεκάστρο, Τα χρόνια πέρασαν οι σελίδες γέμισαν, Ημερολόγιο 2010, Μεταίχμιο, Αθήνα 2009, σελ. 45

Ιούλιος 2010- ΤΕΥΧΟΣ 11

Μαρίζα Ντεκάστρο

Τα χρόνια πέρασαν οι σελίδες γέμισαν

Ημερολόγιο 2010

Μεταίχμιο, Αθήνα 2009, σελ. 45

Η Μαρίζα Ντεκάστρο είναι γνωστή τόσο για τα βιβλία της όσο και για την κριτική του παιδικού βιβλίου που δημοσιεύει στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο. Το βιβλίο της *Τα χρόνια πέρασαν οι σελίδες γέμισαν*, δεν είναι ένα ημερολόγιο από αυτά που είθισται να κυκλοφορούν κάθε νέα χρονιά. Είναι ένα ενδιαφέρον και δροσερό ξάφνιασμα καθώς η συγγραφέας επιχειρεί να σκιαγραφήσει τον τρόπο ζωής των εφήβων κοριτσιών στις απαρχές του 20^{ου} αιώνα. Η ιδιαιτερότητά του έγκειται και στο γεγονός ότι δεν είναι ένα κλασσικό ημερολόγιο σημειώσεων και κάποιων πληροφοριών, αλλά ένα «γραμμένο» ημερολόγιο άλλης εποχής, άλλου ατόμου που καλείται ο αναγνώστης να διαβάσει ως ...βιβλίο.

Έχοντας ως πηγή έμπνευσης ένα χειρόγραφο κείμενο της προγιαγιάς της Ροζίνας και ακολουθώντας το προσωπικό της ενδιαφέρον για την εποχή εκείνη, δημιουργεί την 14χρονη Μαρίκα η οποία εκμυστηρεύεται τις σκέψεις της στο προσωπικό της ημερολόγιο που της χάρισε η μητέρα της. Ο αναγνώστης είναι σα να κρυφοκοιτάζει τη ζωή της Μαρίκας, ξεκινώντας από την 31^η Δεκεμβρίου του 1909 μέχρι το Δεκέμβριο του 1910, δηλαδή έναν αιώνα πριν. Η Μαρίκα παρουσιάζεται να επισκέπτεται το ημερολόγιό της όχι καθημερινά αλλά από μια έως τρεις φορές το μήνα. Μέσα από τις αναφορές και λεπτομερείς περιγραφές αναδεικνύεται με φωτογραφική ακρίβεια εκείνη η εποχή. Δίνονται πληροφορίες για ποικίλες πλευρές της ζωής, όπως: πώς ήταν τα σπίτια και οι κήπου στα Πατήσια όπου μένει η ίδια η ηρωίδα, πώς περνούσαν τις Απόκριες, οι διαδικασίες αρραβώνων, ο τρόπος ψυχαγωγίας και η θέση του θεάτρου στη ζωή των Αθηναίων, η εκπαίδευση των κοριτσιών, αναφορές σε επώνυμα καταστήματα της εποχής, οι έξοδοι για ψώνια κ.α. Σελίδες στις οποίες αφογκράζεται ο αναγνώστης τις φωνές των πλανόδιων, οσφραίνεται το άρωμα από το γλυκό βύσσινο, μαθαίνει για τον γαλατά, τις καλοκαιρινές διακοπές στην Κηφισιά ή στο Παλαιό Φάληρο, τον τρόπο εορτασμού του δεκαπενταύγουστου που ήταν ονομαστική γιορτή της έφηβης Μαρίκας, για το περιεχόμενο των βιβλίων που χάριζαν στα κορίτσια ώστε να τα προετοιμάσουν για το ρόλο τους στην οικογένεια ως οικοδέσποινες και νοικοκυρές. Ανάμεσα σε όλα τα άλλα εκφράζονται οι προβληματισμοί και οι διαφορετικές απόψεις που επικρατούσαν για το δικαίωμα ψήφου των γυναικών, αναφέρεται η ίδρυση του Πρώτου Παρθεναγωγείου Βόλου, η πρωτοποριακή «Εφημερίς των Κυριών», η στέρηση της πανεπιστημιακής μόρφωσης και οι περιορισμένες δυνατότητες επαγγελματικής επιλογής των κοριτσιών. Σε ειδικές και γενικές διαπιστώσεις οδηγείται ο αναγνώστης με την ανάγνωση του ημερολογίου της Ντεκάστρο, όπως η δύναμη των οικογενειακών δεσμών της εποχής, η σπουδαιότητα του να είναι κανείς Διαπλασσόπουλο, όπως η Μαρίκα κ.α.

Το ημερολόγιο κλείνει η συγγραφέας με την καταχώρηση που φέρνει την ημερομηνία 31 Δεκεμβρίου 2009, στην οποία εξιστορεί το πώς της προέκυψε αυτό το βιβλίο και στο πώς συγκεντρώθηκε το υλικό του.

Άλλη μια προσεγμένη δουλειά της Ντεκάστρο, η οποία εκτός των άλλων με το ημερολόγιο αυτό αποκαλύπτει την σημασία της ημερολογιακής γραφής ως έκφραση και ως συγγραφή. Ίσως προκαλέσει το ενδιαφέρον των αναγνωστών για να ανακαλύψουν τη γοητεία της γραφής σε ημερολόγιο έστω και με ...ηλεκτρονική μορφή.

Οι υπέροχες ζωγραφιστές σελίδες που υπογράφει η Μυρτώ Δεληβοριά, αναδεικνύουν το χρώμα και το ύφος του κειμένου και δημιουργούν ένα κλίμα άκρως εικαστικό.